

РЕШЕНИЕ

№ 69

гр. Благоевград, 02.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ПЪРВИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Катя Бельова

при участието на секретаря Лозена Димитрова
като разгледа докладваното от Катя Бельова Търговско дело №
20211200900125 по описа за 2021 година

Производството по настоящето дело е по реда на чл.625 и сл. ТЗ и е образувано въз основа на молба за откриване на производство по несъстоятелност, подадена от „С.М.“ ЕООД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: гр.Благоевград, ул.“А.С.“ №77, представлявано и управлявано от Р.К.А., чрез адв.Г.Ю..

Наведените от молителя доводи са, че основаната дейност на „С.М.“ ЕООД е производството на облекло, разработване на собствени модели облекло, шивашки услуги, търговия с дрехи, производство и продажба на стоки в първоначален, преработен или обработен вид, търговия и всякаква друга дейност, незабранена от законодателството на Република България. Твърди се, че размерът на записания капитал на дружеството както към датата на неговото учредяване, така и към настоящия момент е 1000 лв.

Молителят твърди, че подава настоящата молба в изпълнение на задължението по чл.626, ал.1 ТЗ, тъй като към настоящия етап били налице предпоставките за откриване на производство по несъстоятелност по отношение на дружеството молител, тъй като то е изпаднало в неплатежоспособност, а същевременно и в свръхзадължнялост. В молбата се твърди, че поради възникналите финансови проблеми, като резултат от намалените поръчки, предвид пандемията от Ковид-19, не само в страната, но и в света, дружеството изпаднало в неплатежоспособност и свръхзадълженост, т.е. в невъзможност да изпълни изискуемите парични задължения към своите кредитори.

Молителят навежда съображения, че има изискуеми парични задължения към следните

кредитори: 1) към В.А.А. – за предоставени заемни средства на дружеството за посрещане на дружествени задължения в размер на 4350 лв.; 2) към ТД на НАП-София – изискуеми общи задължения в СУП – ДОС/ДОИС, към 31.07.2021 г. в размер на 172 535, 25 лв., които задължения са по ЗДДС за периода от 01.12.2019 г. до настоящия момент, както и задължения по Декларация обр. 6 за дължим ДОО и задължения по ЗКПО; 3) задължения към персонала на дружеството към 30.07.2021 г. – в размер на 31 747, 63 лв. Молителят твърди, че не може да изпълни горепосочените изискуеми парични задължения към кредиторите си.

Иска се съдът да постанови решение, с което да обяви неплатежоспособността, респ. свръхзадължеността на дружеството молител и да открие производство по несъстоятелност по отношение на него.

В проведеното открито съдебно заседание по делото молителят „С.М.“ ЕООД, редовно и своевременно призован, се представлява от адв.Г.Ю., която по съществуващото на делото моли за уважаване на подадена молба по подробно изложените в молбата съображения.

Съдът, след като съобрази доводите на молителя, събраните по делото доказателства и приложимия закон, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта:

Подадената молба е процесуално допустима, тъй като е подадена по реда на чл.625 ТЗ от легитимиран да иска откриване на производство по несъстоятелност субект и при спазване изискванията на чл.626, ал.4 ТЗ. Към същата са приложени изискуемите се по чл.628 ал.1 и ал.3 ТЗ документи. Налице са и предпоставките на чл.613 ТЗ, тъй като молбата е подадена пред надлежния окръжен съд по седалището на търговеца, което е в гр.Благоевград.

По основателността:

Искането за откриване на производство по несъстоятелност по отношение на дружеството молител е направено и на двете основания визирани в чл.607а ТЗ – неплатежоспособност и свръхзадълженост, при условията на кумулативност (заявени са едновременно и двете основания за откриване на производство по несъстоятелност на дружеството молител). Не съществува законова пречка да се поддържа осъществяване и на двете материално – правни предпоставки по чл.607а ТЗ, като в Решение №201 от 11.12.2014 г. по т.д.№659/14г. на ВКС, I-о т.о., постановено по реда на чл.290 от ГПК се приема следното: „Тези две основания за откриване на производството по несъстоятелност са самостоятелни. Могат да бъдат предявени в условията на кумулативност или евентуалност. Възможно е откриване на производство по несъстоятелност и на двете основания, ако съвпада началната дата. Ако свръхзадължеността предхожда момента на настъпване на неплатежоспособност, от значение е дали състоянието на свръхзадължеността продължава да съществува и към момента на постановяване на решението. При наличието на предпоставките и на двете, ще

бъде съобразена по-ранната дата, ако съответното състояние е налице и към момента на постановяване на решението“. Ето защо, в настоящата хипотеза, съдът ще следва да се съобрази и изследва наличието и на двете предпоставки, доколкото са заявени кумулативно.

Относно неплатежоспособността, съобразно визираното в чл.608, ал.1 ТЗ, следва да се установи дали длъжникът е търговец, да е налице изискуемо задължение на същия по търговска сделка или публичноправно задължение към държавата и общините, свързано с търговската му дейност или задължение по частно държавно вземане, което същия да не може да изпълни.

Предвид изложеното по – горе, съдът съобразявайки приетите по делото доказателства и след служебна справка в ТРРЮЛНЦ установи, че молителят „С.М.“ ЕООД е „търговец“ по смисъла на чл.1, ал.2 ТЗ, като същото е търговско дружество по смисъла на чл.63, ал.1, т.3 ТЗ, поради което съдът приема, че е налице първата от материалните предпоставки на търговската несъстоятелност.

Втората материална предпоставка, необходима за откриване на производство по несъстоятелност е да е налице изискуемо задължение на същия по търговска сделка или публичноправно задължение към държавата и общините, свързано с търговската му дейност.

От допуснатата и извършена по делото съдебно-икономическа експертиза, изпълнена от вещото лице И.Л.Г., приета като доказателство по делото, се установи по делото, че задълженията на „С.М.“ ЕООД към 31.07.2021 г. са в общ размер на 281 080 лв., в това число: към персонал – 31 747, 63 лв.; към заемодатели – 41 189, 45 лв.; към собственици – 35 607, 67 лв.; към НАП – 172 535, 25 лв., в т.ч. главница – 159 855, 04 лв., и лихва – 12 680, 21 лв. (вж.отговора на въпрос №1 от съдебно – икономическата експертиза).

Липсват данни за погасяване на така посочените задължения към датата на приключване на съдебното дирене пред настоящия съд, поради което съдът намира, че молителят има изискуеми задължения по търговски сделки и публичноправни задължения към НАП, които не се установи да са погасени, с което втората предпоставка за откриване на производство по несъстоятелност се явява безспорен факт. Тук следва да се изтъкне още, че според приетото заключение на съдебно – икономическата експертиза към 31.12.2020 г. и 31.07.2021 г. дружеството няма налични парични средства и материални активи, от което следва изводът, че длъжникът не може да изпълни задълженията си към кредиторите в размер на 281 080 лв.

Установява се и третата предпоставка – неплатежоспособността на молителя.

В практиката на ВКС, постановена по реда на чл.290 ГПК, изразена в Решение №118/09.08.2013 г. по т.д.№1042/2012 г. на ВКС, I Т.О., Решение №54/8.09.2014 г. по т.д. №3035/2013 г. на ВКС, II Т.О., Решение №201/11.12.2014 г. по т.д.№659/2014 г. на ВКС, I Т.О., Решение №202 от 10.01.2014 г. по т.д.№1453/2013 г. на ВКС, II Т.О., Решение №143 от

16.10.2015 г. по т.д.№937/2015 г. на ВКС, I Т.О. и други, се приема, че неплатежоспособността е обективно съществуващо имуществено състояние на длъжника, характеризиращо се с трайна невъзможност на същия да изпълни посочено в чл.608, ал.1 ТЗ изискуемо парично задължение чрез наличните краткотрайни и реално ликвидни активи.

Според мотивите на Решение №115 от 25.06.2010 г. по т.д.№169/2010 г. на ВКС при преценката, дали е налице неплатежоспособност, съдът следва „да прецени коефициентите на обща, бърза, незабавна и абсолютна ликвидност, дали са под единица и какво е съотношението им, което е от значение за икономическото състояние на длъжника, като обективно състояние”.

Изхождайки от тази база, извършения от вещото лице анализ на финансовото състояние на молителя сочи, че още към 31.12.2020 г. дружеството молител се намира в състояние на неплатежоспособност, понеже към посочената дата всички показатели на ликвидност на дружеството са под единици. Според заключението на съдебно – икономическата експертиза към 31.12.2020 г. показателите за обща и бърза ликвидност са под норматива – под 1-ца, съответно коефициент на обща ликвидност 0.3069 и коефициент на бърза ликвидност 0.3069, което означава, че дружеството може да изпълни текущите си задължения с краткотрайните активи/вземанията и финансовите средства към 31.12.2020 г. в размер на 30, 69 %. Вещото лице пояснява в експертизата, че към 31.12.2020 г. показателите на обща и бърза ликвидност са под норматива и отчитат, че дружеството се намира в състояние на невъзможност да изпълни в норматива текущите си парични задължения, тъй като не разполага с достатъчно краткотрайни активи за покриване на краткосрочните си задължения. По отношение на показателите за незабавна и абсолютна ликвидност, вещото лице посочва, че към 31.12.2020 г. тези показатели също са под норматива, съответно коефициента на незабавна ликвидност е 0.0476, а коефициента на абсолютна също е 0.0476, което означава, че търговецът може да изпълни текущите си задължения с финансовите средства към 31.12.2020 г. в размер на 4, 76 %. Вещото лице пояснява в тази насока, че показателите за незабавна и абсолютна ликвидност към 31.12.2020 г. отчитат, че дружеството не може да изпълни в норматива текущите си задължения с наличните парични средства.

Горната тенденция се наблюдава и по отношение на показателите на обща, бърза, незабавна и абсолютна ликвидност и към 31.07.2021 г. В заключението си вещото лице посочва, че към 31.07.2021 г. показателите за обща и бърза ликвидност са значително под норматива – под 1-ца, съответно 0.0996, и отчитат, че търговецът се намира в състояние на обективна и трайна невъзможност да изпълнява текущите си парични задължения, тъй като не разполага с реални краткотрайни активи за покриване на краткосрочните си задължения в размер на 281 хил.лв. Показателите за незабавна и абсолютна ликвидност са също под норматива – под 0.50, съответно нулеви, и отчитат, че дружеството обективно и трайно не може да изпълнява краткосрочните си задължения поради липса на парични средства.

Вещото лице прави заключение, че установените коефициенти на ликвидност показват влошаване на ликвидността, респ. на платежоспособността, на „С.М.“ ЕООД към 31.12.2020 г. и особено силно влошаване към 31.07.2021 г., когато коефициентите на ликвидност са значително под норматива, а за незабавна и абсолютна ликвидност са нулеви, от което се установява, че предприятието към 31.07.2021 г. няма ликвидност, няма парични средства, които са истински ликвид и най-важни за платежоспособността на дружеството.

Вещото лице посочва още, че получените величини на коефициентите на финансова автономност към 31.12.2020 г. и към 31.07.2021 г. са отрицателни, съответно към 31.12.2020 г. – минус 0.6931, и към 31.07.2020 г. – минус 0.9003, което показва, че дружеството е декапитализирано и в пълна зависимост от кредиторите си. Коефициентите на задлъжнялост към 31.12.2020 г. и към 31.07.2021 г., също са отрицателни, съответно към 31.12.2020 г. – минус 1.4427, и към 31.07.2021 г. – минус 1.1107, което показва, че дружеството е декапитализирано и в абсолютна зависимост от кредиторите си. Вещото лице прави извод, че към 31.12.2020 г. и към 31.07.2021 г. предприятието е абсолютно зависимо от кредиторите си, не разполага със собствен капитал за покриване на задълженията си.

Съобразно изложените изводи на вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза, съдът намира, че дружеството молител е неплатежоспособно по смисъла на чл.608, ал.1, т.1, т.2 и ал.3 ТЗ, тъй като към посочените по-горе дати (31.12.2020 г. и 31.07.2021 г.), дружеството не разполага с достатъчно активи за покриване на краткосрочните си задължения. Съгласно константната практика на ВКС, включително застъпена в решения по чл. 290 ГПК, като решение №64/23.03.2010 г. по т.д. № 959/2009 г. на ВКС, II Т.О., в тежест на длъжника е да докаже, че е изпълнил задълженията си или че разполага с имущество, достатъчно за покриване на задълженията му, без опасност за интересите на кредиторите, като трябва да бъде оборена установената от закона презумпция и докаже, че е платежоспособен и е в състояние да изпълни задълженията си, включително и към момента на тяхната изискуемост. От данните по делото, по-специално от заключението на вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза, се потвърждава становището на молителя, че затрудненията му за покриване на задълженията не са временни и че същият е изпаднал в състояние на неплатежоспособност и спрямо него следва да се открие производство по несъстоятелност.

По въпроса за началната дата на неплатежоспособност на молителя съдът намира следното:

При определяне началната дата на неплатежоспособност трябва да се преценят всички данни по делото. практиката на Върховния касационен съд, постановена по реда на чл. 290 ГПК и застъпена в решения: решение № 33/07.09.2010 г. по т.д. № 915/2009 г. на ВКС, II Т.О., решение № 115/25.06.2010 г. по т.д. № 169/2010 г. на ВКС, II Т.О., решение № 90/20.07.2012 г. по т.д. № 1152/2011 г. на ВКС, I Т.О., решение № 44/04.07.2012 г. по т.д. № 983/2011 г. на ВКС, I Т.О., решение № 202/10.01.2014 г. по т.д. № 1453/2013 г. и др., се приема, че началната дата на неплатежоспособност трябва да се разглежда като момент на

проявление на трайната неспособност на длъжника да погасява изискуемите си парични задължения към кредиторите по чл. 608, ал. 1 ТЗ с наличните си краткотрайни активи и се определя с оглед на неговото цялостно икономическо състояние, изразено чрез показателите за ликвидност, финансова автономност и задлъжнялост, при съобразяване на най-ранния момент на спиране на плащанията към кредиторите като външен белег на неплатежоспособността. От значение за началната дата на неплатежоспособност е обективната невъзможност да се изпълняват задълженията към всички кредитори, а не спирането на плащанията към отделен кредитор.

За начална дата на неплатежоспособността на длъжника „С.М.“ ЕООД следва да се приеме 31.12.2020 г., към която дата, съгласно заключението на вещото лице, дружеството не е притежавало достатъчно парични средства, с които да извършва плащания на текущите задължения. Именно това е най-ранната дата към която, според данните от заключението, се е проявила трайната невъзможност на длъжника да погасява изискуемите парични задължения към своите кредитори.

По заявената в условията на кумулативност свръхзадълженост на молителя съдът намира следното:

За разлика от неплатежоспособността, както вече се посочи, свръхзадължеността е основание за откриване на производство по несъстоятелност само за определена категория търговци, изрично визирани в нормата на чл.607а, ал.2 ТЗ – търговски дружества, които осъществяват търговска дейност под формата на дружество с ограничена отговорност, акционерно дружество или командитно дружество с акции.

Молителят „С.М.“ ЕООД е търговец по смисъла на чл.1, ал.2 т.1 от ТЗ, предвид правно организационната си форма като търговско дружество – дружество с ограничена отговорност, и е сред кръга на визираните в чл.607а, ал.2 ТЗ търговци.

Според легалната дефиниция на чл.742 ТЗ, търговското дружество е свръхзадължено, когато неговото имущество не е достатъчно да покрие паричните му задължения. В съдебната практика няма спор, че под „имущество“ по смисъла на посочената норма следва да се разбира съвкупността от имуществени активи на дружеството, в т. ч. дълготрайни и краткотрайни, притежавани към началния момент на свръхзадължеността. Преценката за наличие или липса на свръхзадълженост се извършва чрез съпоставяне на общия размер на съществуващите към твърдяната начална дата на свръхзадълженост парични задължения на търговеца, които може и да не са изискуеми, но трябва да е установено възникването им, със стойността на имуществото му към същия момент. От заключението на вещото лице по допуснатата съдебно-икономическа експертиза се установява, че към 31.12.2020 г. и към 31.07.2021 г. дружеството е в състояние на свръхзадлъжнялост, тъй като стойността на пасивите превишава стойността на активите, съответно към 31.12.2020 г. – със 131 хил.лв., а към 31.07.2021 г. с 253 хил.лв. С оглед показателите за ликвидност, финансова автономност и задлъжнялост, финансов резултат, нетен оборотен капитал и свръхзадлъжнялост,

експертизата прави извода, че към 31.12.2020 г. и към 31.07.2021 г. молителят обективно и трайно не може да покрива в норматива краткосрочните си задължения, финансовото му състояние е силно влошено, особено към 31.07.2021 г., когато липсват реални дълготрайни активи, текущи активи, липсват парични средства, които са истински ликвид и най-важни за покриване на краткосрочните задължения.

При тези данни, съдът приема, че е налице основание за обявяване и на свръхзадължеността на молителя, наред с неплатежоспособността. Както вече се посочи по – горе, производството по несъстоятелност може да бъде открито и на двете основания само ако съвпада началната дата, т.е. ако към един и същи момент са налице предпоставките и на неплатежоспособността и на свръхзадължеността. В случая това изискване е налице, доколкото двете състояния са били факт още към 31.12.2020 г., в която насока са категорични изводите на вещото лице по извършената съдебно – икономическа експертиза.

По делото, както от твърденията на молителя, така и от заключението на вещото лице, се установява, че дружеството-молител не разполага с парични средства или бързоликвидни материални активи за посрещане на първоначалните разноски в производството по несъстоятелността. В тази насока е и заключението на вещото лице, според което към 31.07.2021 г. дружеството няма материални активи и парични средства и не може да покрива разходите за предполагаема издръжка на масата на несъстоятелността, определи в чл.723 ТЗ. Отделно от това, разноските не могат да бъдат предплатени по реда на чл.629б ТЗ, тъй като липсва съгласие от лица по смисъла на чл.625 ТЗ за предплащане първоначалните разноски в производството по несъстоятелност. При тези данни съдът намира, че производството по несъстоятелност по отношение на „С.М.“ ЕООД следва да бъде открито при условията на чл.632, ал.1 ТЗ, с произтичащите от това последици – обявяване на неплатежоспособността и свръхзадължеността на молителя, определяне на началната й дата, откриване на производство по несъстоятелност, допускане на обезпечение, чрез налагане на заповест и възбрана, обявяване на дружеството в несъстоятелност, прекратяване на дейността на предприятието му и спиране на производството по делото.

Спряното производство може да бъде възобновено в срок от една година от вписването на настоящото решение по молба на длъжника или на кредитор. Възобновяване се допуска, ако молителят удостовери, че е налице достатъчно имущество или ако депозира необходимата сума за предплащане на началните разноски за производството. С оглед обема на работа и очакваните разходи в производството съдът определя сумата от 10 000 лв. /десет хиляди лева/ за покриване на началните разноски за производството по несъстоятелност.

Следва да се отбележи, че възобновяване на производството се допуска, ако молителят удостовери, че е налице достатъчно имущество или ако депозира необходимата сума за предплащане на началните разноски за производството в размер на 10 000 лв. /десет хиляди лева/.

На основание чл.622 ТЗ, препис от решението да се изпрати до Агенцията по вписване за вписване в Търговския регистър.

Решението следва да се впише в книгата по чл.634в ТЗ.

С оглед изхода на делото дружеството дължи държавна такса за разглеждане на делото на основание чл.24, ал.1, т.2 ТДТССГПК в размер на 250 лева по сметка на БЛОС.

Воден от горните съображения и на основание чл.632, ал.1 ТЗ, Благоевградският окръжен съд

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността и свръхзадължеността на „С.М.“ ЕООД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: гр.Благоевград, ул.“А.С.“ №77, представлявано и управлявано от Р.К.А..

ОПРЕДЕЛЯ начална дата на неплатежоспособността и свръхзадължеността на „С.М.“ ЕООД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: гр.Благоевград, ул.“А.С.“ №77, представлявано и управлявано от Р.К.А., а именно – датата 31.12.2020 г.

ОТКРИВА ПРОИЗВОДСТВО ПО НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ на „С.М.“ ЕООД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: гр.Благоевград, ул.“А.С.“ №77, представлявано и управлявано от Р.К.А..

ДОПУСКА обезпечение, чрез налагане на общ запор и обща възбрана върху цялото имущество на „С.М.“ ЕООД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: гр.Благоевград, ул.“А.С.“ №77, представлявано и управлявано от Р.К.А..

ПОСТАНОВЯВА прекратяване дейността на предприятието.

ОБЯВЯВА В НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ „С.М.“ ЕООД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: гр.Благоевград, ул.“А.С.“ №77, представлявано и управлявано от Р.К.А..

ДОПЪЛВА на основание чл.9 от ТЗ фирмата на длъжника с добавката – в **НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ**.

СПИРА производството по несъстоятелност по т.д.№125//2021 г. по описа на ОС – Благоевград.

УКАЗВА на основание чл.632, ал.2 ТЗ на „С.М.“ ЕООД и кредиторите му, че спряното производство по несъстоятелност може да бъде възобновено в срок една година от вписване на решението в Търговския регистър, ако се установи че е налице достатъчно имущество или ако бъде депозирана необходимата сума – 10 000 лв. (десет хиляди лева) за

предплащане на началните разноски в производството по несъстоятелност.

УКАЗВА на основание чл.632, ал.4 ТЗ, че ако в едногодишния срок не бъде поискано възобновяване на производството, съдът прекратява производството по несъстоятелност и постановява заличаване на длъжника от търговския регистър.

ОСЪЖДА „С.М.“ ЕООД, ЕИК *, със седалище и адрес на управление: гр.Благоевград, ул.“А.С.“ №77, представлявано и управлявано от Р.К.А., да заплати в полза на Окръжен съд – Благоевград сумата в размер на 250 лв. (двеста и петдесет лева), представляваща държавна такса за разглеждане на молбата на основание чл.24, ал.1, т.2 ТДТССГПК.

Препис от решението да се изпрати до Агенцията по вписване за вписване в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел и на Служба по вписванията за отразяване в Имотния регистър по седалището на дружеството.

РЕШЕНИЕТО да се впише в книгата по чл.634в ТЗ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Апелативен съд – гр.София, в 7-дневен срок от датата на вписване в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел.

Съдия при Окръжен съд – Благоевград: _____